

Pjesma o bočici vode

Ta bočica vode,
Uvijek u mome ruksaku,
koferu, torbi, ruci.
Prošla je sa mnom
mora, autobuse,
klupe,
klavirske stolice.
Rođendane i sprovode.

Nisam je uvijek otvarala.
Dovoljno ju je bilo
osjetiti pod rukom,
pipnuti.
Znati da me čuje
iz džepa.
Kad bih je otvorila,
pomogla bi mi da progutam
sve teške sline
i gorke okuse.
Ili mi se barem tako činilo.

I kad sam te upoznala
posegnula sam za njom...

Ta bočica vode
možda nije čarobna,
možda nije gutač teške sline.
Bojim se sumnjati u nju,
ali sve češće
i nakon velikog gutljaja
ostaje talog,
neisperivi.

Nora Kostelnik Pogačnik, 1. razred
Gimnazija Tituša Brezovačkog, Zagreb
mentor: Sandra Vukić, prof.